

Sygn. akt III AUa 1514/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maria Pietkun
Sędziowie:	SSA Janina Cieślikowska SSA Irena Różańska-Dorosz (spr.)
Protokolant:	Karolina Sycz

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek apelacji M. S.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 24 października 2012 r. sygn. akt V U 1057/12

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 października 2012 r. Sąd Okręgowy w Legnicy V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie M. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z dnia 18 kwietnia 2012 r., odmawiającej przyznania wnioskodawcy prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd I instancji wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny:

M. S. urodził się (...)r. Wnioskodawca był zatrudniony w (...) S.A. w L. od 23 listopada 1992 r. do 31 lipca 2010 r., kiedy to rozwiązano z nim stosunek pracy z przyczyn nie dotyczących pracownika, zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników.

W dniu 8 marca 2011 r. ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych pierwszy wniosek o świadczenie przedemerytalne, do którego dołączył świadectwa pracy i inne dokumenty dotyczące posiadanego stażu pracy od 1 września 1966 r.

W dacie złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne M. S. zarejestrowany był w Powiatowym Urzędzie Pracy w J. jako osoba bezrobotna od dnia 19 sierpnia 2010 r.

W dniu 28 lutego 2011 r. Powiatowy Urząd Pracy w J. wystawił zaświadczenie, potwierdzające okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych przez wnioskodawcę od dnia 27 sierpnia 2010 r. do daty wystawienia przedmiotowego zaświadczenia. W zaświadczeniu tym poświadczono także fakt, iż od daty pobierania zasiłku dla bezrobotnych skarżący nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji w zatrudnieniu i instytucjach rynku pracy (t.j.: Dz. U. z 2008 r., nr 69, poz. 415 ze zm.).

Decyzją z 30 marca 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił M. S. prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że uznał skarżącemu staż pracy w wymiarze łącznym 36 lat, 3 miesięcy i 8 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Decyzja doręczona została wnioskodawcy w dniu 5 kwietnia 2011 r. wraz z pouczeniem o sposobie i terminie złożenia odwołania, którego M. S. nie złożył.

W dniu 26 września 2011 r. wnioskodawca złożył kolejny wniosek o świadczenie przedemerytalne, do którego dołączył zaświadczenie z dnia 22 września 2011 r., wystawione przez Powiatowy Urząd Pracy w J., potwierdzające okres pobierania przez niego zasiłku dla bezrobotnych od dnia 27 sierpnia 2010 r. do 28 sierpnia 2011 r. W zaświadczeniu tym poświadczono także fakt, że od daty pobierania zasiłku dla bezrobotnych skarżący nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji w zatrudnieniu i instytucjach rynku pracy.

Decyzją z dnia 20 grudnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił M. S. prawa do świadczenia przedemerytalnego, wskazując, że ubezpieczony posiada staż pracy w wymiarze łącznym 36 lat, 3 miesięcy i 8 dni okresów składkowych i nieskładkowych wobec wymaganych 40 lat.

W piśmie z 9 stycznia 2011 r. M. S. złożył dodatkowe dokumenty na okoliczność ustalenia stażu pracy tj. pisemne zeznania świadków i dokumenty potwierdzające okres pracy w rolnictwie od 17 sierpnia 1969 r. do 26 października 1971 r. oraz od 17 października 1973 r. do 31 stycznia 1975 r. W piśmie z dnia 13 lutego 2012 r. M. S. złożył dodatkowy dokument na okoliczność ustalenia stażu pracy tj. legitymację ubezpieczeniową.

Decyzją z dnia 9 marca 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, rozpoznając ponownie wniosek z dnia 26 września 2011 r., przy uwzględnieniu nowych dowodów dołączonych w dniu 9 stycznia 2012 r., odmówił M. S. prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że uznał skarżącemu staż pracy w wymiarze łącznym wynoszącym 37 lat, 9 miesięcy i 18 dni okresów składkowych i nieskładkowych wobec wymaganych 40 lat. W decyzji wskazano także, że organ rentowy nie uznał, na podstawie zeznań świadków, okresów pracy: od 17 sierpnia 1969 r. do 26 października 1971 r. w gospodarstwie rolnym rodziców S. i W. H.; od 17 października 1973 r. do 31 stycznia 1975 r. oraz od 1 sierpnia 1976 r. do 27 stycznia 1977 r. w gospodarstwie ogrodniczo – specjalistycznym K. R.. M. S. nie składał odwołania od tej decyzji.

W dniu 26 marca 2012 r. ubezpieczony złożył kolejny wniosek o świadczenie przedemerytalne, w którym domagał się zaliczenia do stażu pracy okresów od 17 sierpnia 1969 r. do 26 października 1971 r., od 17 października 1973 r. do 31 stycznia 1975 r. i od 1 sierpnia 1976 r. do 27 stycznia 1977 r. na podstawie dokumentów dołączonych do poprzednich wniosków o świadczenie przedemerytalne oraz na podstawie nowych dokumentów, w tym wniosku skierowanego do Urzędu Miasta w J. o wydanie zaświadczenia, że rodzice ubezpieczonego S. i W. H. w latach 1969 – 1975 posiadali gospodarstwo rolne w J. przy ul. (...) oraz wniosku o wydanie zaświadczenia o dzierżawie przez K. R. działek rolnych

w J. w latach 1965 – 1974 przy ul. wówczas (...). Ponadto ubezpieczony dołączył ksero postanowienia Urzędu Miasta w J. z dnia 22 marca 2012 r. o odmowie wydania zaświadczenia o dzierżawie przez K. R. działek rolnych w J. w latach 1965 – 1974 oraz pisemne oświadczenia z dnia 20 marca 2012 r. na okoliczność, że K. R. posiadała dzierżawy działek rolnych w J. w latach 1965-1974.

W dacie złożenia tego wniosku M. S. był nadal zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w J. jako osoba bezrobotna, przy czym nie dołączył zaświadczenia wystawionego przez Powiatowy Urząd Pracy w J. potwierdzającego okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych oraz faktu, że od daty pobierania zasiłku dla bezrobotnych skarżący nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji w zatrudnieniu i instytucjach rynku pracy. W następstwie wniosku z dnia 26 marca 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał zaskarżoną decyzję.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji uznał, że odwołanie wnioskodawcy nie zasługiwało na uwzględnienie. W ocenie tego Sądu, analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego daje podstawy do uznania, że poza sporną okolicznością posiadania przez wnioskodawcę 40-letniego stażu pracy, M. S. nie spełnił przede wszystkim warunku określonego w art. 2 ust. 3 pkt 1-3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2008 r., nr 69, poz. 415 ze zm.), co uniemożliwia przyznanie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego. Sąd Okręgowy wskazał, że ostatnim zaświadczeniem wydanym przez Powiatowy Urząd Pracy w J., potwierdzającym, że M. S. jest nadal zarejestrowany jako bezrobotny oraz poświadczającym 6- miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, było zaświadczenie z 21 września 2011 r., dołączone do wniosku z 26 września 2011 r. Natomiast do wniosku z 26 marca 2012 r. wnioskodawca nie dołączył aktualnego zaświadczenia z powiatowego urzędu pracy.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł M. S., wnosząc o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przyznanie świadczenia przedemerytalnego. Apelujący zarzucił wyrokowi błędną wykładnię art. 2 ust. 1 oraz art. 2 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych. W uzasadnieniu zarzutów wnioskodawca podnosił, że nie zgadza się z tym, że ponosi skutki zaniechania w zwróceniu się przez organ rentowy z urzędu do powiatowego urzędu pracy o zaświadczenie potwierdzające 6-miesięczny okres pobierania przez niego zasiłku dla bezrobotnych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy przeprowadził prawidłowo postępowanie dowodowe oraz zastosował właściwe przepisy prawne będące podstawą rozstrzygnięcia, wobec czego zarzuty wnioskodawcy należy uznać za nieuzasadnione.

Kwestia sporu w sprawie dotyczyła spełniania przez M. S. przesłanek warunkujących przyznanie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2004 r., nr 120, poz. 1252 ze zm.), wynika, że prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn. Natomiast art. 2 ust. 3 tej ustawy stanowi, że świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Bezsporne było, że M. S. kilkakrotnie składał wnioski o świadczenie przedemerytalne, w następstwie czego, organ rentowy prowadził postępowania wyjaśniające zmierzające do ustalenia, czy wnioskodawca spełnia warunki do przyznania mu takiego prawa. Postępowania te kończyły się wydawaniem stosownych decyzji, których jednak wnioskodawca nie skarżył, a jedynie ponawiał wnioski, dołączając do nich kolejne dokumenty, które zmierzały do uzupełnienia brakującego mu do przyznania przedmiotowego prawa, stażu ubezpieczeniowego.

W ocenie Sądu Apelacyjnego brzmienie cytowanych wyżej przepisów jest jasne i jednoznaczne, w tym sensie, że ubezpieczony, który domaga się przyznania przedmiotowego świadczenia, musi spełnić wszystkie wymienione w nich warunki łącznie. Dlatego okoliczność, że złożenie powtórnego wniosku podyktowane jest tylko i wyłącznie kwestią udowodnienia większego stażu pracy, nie oznacza, że wnioskodawca nie ma jednocześnie obowiązku kolejny raz zadośćuczynić pozostałym wymaganiom określonym w ww. regulacjach, w tym przypadku uzupełnienia wniosku o świadczenie przedemerytalne, o aktualne zaświadczenie powiatowego urzędu pracy, o którym mowa w art. 2 ust. 3 pkt 3 cytowanej ustawy i zachowania wskazanego tam nieprzekraczalnego terminu. W sprawie natomiast prawidłowo Sąd Okręgowy przyjął, że ostatnim zaświadczeniem stwierdzającym fakt pobierania przez wnioskodawcę przez okres co najmniej 6 miesięcy zasiłku dla bezrobotnych, był dokument załączony przez niego do wniosku z dnia 26 września 2011 r., a skoro tak, to kolejny jego wniosek złożony 26 marca 2012 r. słusznie Sąd I instancji potraktował jako wniesiony po terminie.

Jednocześnie wskazać należy, że nie ma żadnych podstaw, by tak, jak domaga się tego apelujący, przenieść na organ rentowy obowiązek zwrócenia się o ww. zaświadczenie do powiatowego urzędu pracy w imieniu wnioskodawcy. To właśnie ubezpieczony jest zobligowany, by złożyć wraz z wnioskiem dowody i dokumenty, które są niezbędne dla ustalenia żądanego przez niego świadczenia, o czym wnioskodawca wiedział, bowiem spełniał ten warunek, przedstawiając w stosownych terminach m.in. zaświadczenia z powiatowego urzędu pracy zarówno w przypadku wniosku z dnia 8 marca 2011 r., jak i z dnia 26 września 2011 r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, a przede wszystkim fakt, że niespełnienie choćby jednego warunku, zawartego w wyżej wskazanych przepisach, powoduje brak prawa do świadczenia przedemerytalnego, należało uznać, że wyrok Sądu I instancji jest prawidłowy.

Z tych względów Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację wnioskodawcy, uznając ją za bezzasadną.

R.S.